$$ІП=БП+ПТЕ+ПР, \quad (1.4)$$

де ІП – інвестиційний потенціал;

БП – базові потенціали;

ПТЕ – потенціали трансформаційної економіки;

ПР – потенціали розвитку.

Зауважимо, що для дослідження інвестиційного потенціалу розглянуті вище показники повинні бути скореговані з урахуванням певних вагових коефіцієнтів (мультиплікаторів), що покликані відобразити їх роль для інвестиційного потенціалу в конкретний проміжок часу (економічний період).

Необхідно досліджувати інвестиційний потенціал з врахуванням всіх потенціалів нижчих рівнів, а не лише з огляду на статистичні показники економічного розвитку країни. Показники можуть змінюватися в часі та мають трансформаційну складову. Подальше вдосконалення методичних основ доцільно здійснювати в межах світових тенденцій економічного розвитку, використовуючи зарубіжний досвід формування інвестиційного потенціалу.

Список використаних джерел

1. Музиченко А. С. Інвестиційна діяльність в Україні / Музиченко А. С. – Київ: Кондор, 2005. – 406 с.
2. Бланк И. А. Инвестиционный менеджмент / Бланк И. А. – Киев: Ника-Центр: Эльга-Н, 2002. – 448 с.

Тетяна Руденко

СОЦІАЛЬНА НЕРІВНІСТЬ У СУСПІЛЬСТВІ: СТРАТИФІКАЦІЙНИЙ ПІДХІД

Однією із важливих характеристик усіх суспільств є соціальна нерівність. Більшість соціологічних концепцій вказують на те, що за рівних умов соціальної диференціації можлива різна ступінь соціальної нерівності. Соціальна нерівність – це диференціація людей на верстви, прошарки або групи відповідно до їх становища у суспільстві, що передбачає нерівність доступу до економічних ресурсів, до влади, привілеїв, неоднакове використання соціально-економічних можливостей, життєвих благ і прав. На відміну від природної нерівності, заснованої на інших, як правило, природних (біологічних, географічних), відмінностях, ця нерівність визначається за соціальною ознакою, тобто має соціальну сутність.

Для аналізу процесів соціальної нерівності застосовується теорія соціальної стратифікації, яка забезпечує можливість її концептуалізації. Науковці стверджують, що соціальна стратифікація – це природна і

соціальна нерівність між людьми, яка проявляється в їх соціальному житті і має ієрархічний характер: вона підтримується і регулюється різними інституціональними механізмами, постійно відтворюється і модифікується, що є умовою впорядкованого існування будь-якого суспільства та джерелом його розвитку [1, с. 63].

Більшою мірою на соціальну стратифікацію українського суспільства впливає трансформація у напрямі до ринкової економіки. Загалом у процесі ринкових перетворень структура українського суспільства змінилася, насамперед, за рівнем доходів: переважна більшість населення в Україні збідніла, середньодохідний прошарок населення став розмитим, а високодохідний залишається порівняно незначним. У сучасних умовах при значній диференціації за рівнем грошових доходів за високої частки низькодохідних груп населення бідність стала помітним і постійним явищем українського суспільства. Така стратифікація суспільства, у свою чергу, зумовлює: скорочення споживання і будь-яких інвестицій (заощаджень), що здатні забезпечити майбутнє споживання і добробут; руйнування дійових механізмів стимулювання інвестицій в освіту, житло, а на національному рівні – у науку, прогресивні технології, захист довкілля, що перешкоджає формуванню «людського капіталу»; відсутність будь-яких механізмів стимулювання споживання товарів національного виробництва [2, с. 93].

Найбільше страждають в Україні від соціальної нерівності бідні люди, у яких обмежені можливості доступу до освіти, медицини, практично відсутня здатність ведення бізнесу тощо. У бідних людей переважна частина коштів витрачаються лише на харчування. Відсутність можливості здобути якісну освіту прирікає дітей з бідних родин на нижчі шанси знайти прийнятну роботу і, зрештою, – на бідування у вже дорослому житті.

Проблема бідності суттєво обмежує можливості людського розвитку, породжує соціальні конфлікти, становить загрозу єдності суспільства та національної безпеці України. Одним із головних негативних наслідків надмірної соціальної нерівності та бідності є втрата людського потенціалу країни, особливо у сферах освіти та охорони здоров’я. Така ситуація не тільки негативно позначається на соціально-економічній ситуації в країні, але і є перешкодою для подальшого розвитку держави.

Разом з тим, як стверджує академік Е. М. Лібанова, високий рівень освіти є більш ефективним запобіжником бідності, ніж матеріальна підтримка населення. Значною мірою саме цим пояснюється і зростання зацікавленості батьків у підвищенні освітнього рівня дітей, навіть за умови контрактного навчання при обмеженій фінансовій спроможності родини. Така тенденція свідчить про перспективи зростання освітнього потенціалу країни за рахунок усвідомлення самим населенням важливості навчання [3, с. 17].

У сучасній Україні суспільство є соціально диференційованим,

оскільки нерівномірний розподіл доходів між окремими соціальними групами населення відіграє ключову роль у формуванні нерівності – переважною мірою саме через недостатню кількість коштів неможливість для багатьох людей скористатися різними послугами. Найбільший вплив на нерівність населення за доходами має недостаній рівень заробітної плати. Стандарти оплати праці в Україні хоча і протягом останніх років поступово збільшуються, але є ще занадто низькими.

Отже, нерівність є однією із головних перешкод розбудови демократичного суспільства із високим рівнем і якістю життя громадян. Забезпечення соціальної стабільності у суспільстві нерозривно пов'язане із виявленням причин і наслідків соціальної нерівності, з аналізом і характеристикою соціальної структури суспільства та діяльністю із зниження рівня його соціальної диференціації, із забезпеченням соціальної справедливості у розподілі матеріальних благ для усіх верств населення, нарешті, з визначення перспектив соціального розвитку суспільства.

Список використаних джерел

1. Євтушенко О. Н. Соціальна стратифікація в умовах глобалізації сучасного світу / Євтушенко О. Н., Громадська Н. А. // Наукові праці. Державне управління. – 2012. – Вип. 182. – Т. 194. – С. 60–64.
2. Проданова Л. В. Соціальна стратифікація трансформаційного суспільства і її вплив на економічні процеси / Проданова Л. В. // Соціально-економічні трансформації в епоху глобалізації: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. – Полтава, 2005. – Т. 2. – С. 90–94.
3. Лібанова Е. М. Нерівність в українському суспільстві: витоки та сучасність / Лібанова Е. М. // Економіка України. – 2014. – № 3(628). – С. 4–19.

Олег Савін

СОЦІАЛЬНИЙ ПЕДАГОГ І РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ ЛЮДИНОЦЕНТРИЗМУ І ПАРТНЕРСТВА В НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ

Проблема створення комфортного соціально-освітнього середовища і роль соціального педагога в закладах освіти України останнім часом набула великої актуальності, оскільки пов'язана із реформуванням національної освітньої системи на засадах гуманістичних пріоритетів в нових соціально-економічних, соціально-культурних і політичних умовах, що задекларовано в новому Законі про освіту та в концепції Нової української школи (НУШ) [1; 7].

Положення про психологічну службу системи освіти регламентує